

26 Ιουλίου 2020

Στάρετς Γερμανός: Μα μπορεί ποτέ να είναι φοβερό, το γλυκύτερο όνομα του Κυρίου μας;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Στάρετς Γερμανός (1844-1923).

Να τον αγαπάμε πρέπει τον Κύριο «ότι αγαθός Κύριος· ψάλατε τω ονόματι αυτού
ότι καλόν» (Ψαλμ. 134,3).

Έχυσε το Αίμα Του για μας!

Έχομε χρέος, να τον ευχαριστούμε γι' αυτό τον Κύριο!

Και σαν παιδιά τον Πατέρα, να τον παρακαλούμε να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες
μας.

Να προσεύχεσθε όρθιοι ή καθιστοί.

Ο Κύριος το βλέπει ότι είσαστε μικρά παιδιά μέ λίγες δυνάμεις.

Δεν θα σας γυρέψει πολλά.

Να τα λέτε όλα απλά στον Κύριο.

Είναι τόσο κοντά μας!...

Ο άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ έλεγε στην προσευχή του: Πατέρα μου, που μου
δίνεις φαί και τρώω!..

Έτσιμίλαγε στον Κύριο!

Έτσι τον φώναζε!

Μπήτε στην κάθε λέξη της προσευχής σας με τον νου.

Αν ο νους φεύγει, ξαναφέρτε τον πίσω.

Αναγκάστε τον να είναι εδώ.

Και λέτε με το στόμα σας πάλι τα ίδια λόγια.

Έτσι είναι το σωστό.

Και η καρδιά σας, όταν την αφήνετε, όταν δεν την σκέπτεσθε, ... να σας λείπει τέτοια προσευχή!

Το βασικό είναι, να μη σας φεύγει καθόλου το αίσθημα της αυτομεμψίας· η αίσθηση της αμαρτωλότητάς σας η αίσθηση της ενοχής σας ενώπιον του Θεού.

Μη και είναι πράγμα δύσκολο;

Να λέτε: Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με, τον αμαρτωλό.

Και αυτό να το λέτε, και να το αισθάνεσθε!..

Λέτε: Φοβερό!..

Ευλογημένο είναι! Και πρέπει να το λέμε με ευλάβεια!

Από το βιβλίο του Μητροπολίτη Νικοπόλεως Μελετίου, ο "Στάρετς Γερμανός", έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα.